

holdet er jo det, at i det sønderjyske Spørgsmaal har Regeringen staaet enig med hele Rigsdagen. Og i vort Forhold til Udlandet taler Kendsgerningerne alt for tydelig deres Sprog til, at der skulde være Gnist af Sandhed i, at Regeringen ikke har ført os vel over den Krisetid, der har været under Krigen.

Birek: Overfor den højtærede Arbejdsminister (Stauning) vil jeg sige, at hans Hukommelse er ikke saa vel udviklet som hans Dristighed. Hvis den højtærede Minister ser tilbage paa hele sin Optræden under Krigen, tror jeg, han vil opdage, at selv om hans Hensigter sikkert har været de bedste og fortræffeligste — jeg vil gerne gøre den højtærede Minister denne Indrømmelse —, har han paa en forbistret slet Maade faaet disse Hensigter udtrykt, hvorfor han staaer som en Mand, der i dette Øjeblik ikke efter mit Skøn egner sig til at være Minister. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister vil paastaa overfor mig, at jeg i nogen som helst Form lider af den frygtelige Sygdom, der hedder Nationalisme; men i Kraft af den sunde Fornuft og ved at overveje, hvorledes Magtforholdene er i Øjeblikket, tror jeg, at den højtærede Minister vilde gøre sit Parti og Landet den største Tjeneste ved at vige for en af sine Kolleger.

Overfor en Udtalelse, der faldt, vil jeg sige, at jeg har selv været med til at raade Regeringen til at bruge Loven af 7. August 1914 i det Omfang, hvori det var nødvendigt, og bruge den hurtigt og med haard Haand. Jeg vedkender mig vedblivende, at naar man skal handle, skal man handle hurtigt og med saa haard Haand, som det er nødvendigt. Men jeg vil ogsaa have Lov at hævde, at Forholdene i nogen Mon er forandrede, efter at Krigen er endt, og at i hvert Fald Rigsdagens Krav om Indflydelse er en konstitutionel Fordring, som ikke bør afvises af en demokratisk Regering. Hvis vi havde et Ministerium Estrup — der var et fortræffeligt Ministerium —, kunde jeg godt tænke mig den Fordring afvist; men jeg kan ikke tænke mig den afvist af en demokratisk Regering. Jeg forstaaer ikke, hvorfor den ærede Minister er saa vred over Udtrykket „konstitutionelt Princip“. Det er dog et konstitutionelt Princip, hvorvidt flere eller færre ekstraordinære provisoriske Beføjelser skal lægges ind under Ministeriet. I øvrigt er jeg ikke helt sikker paa, om mange af de Købmænd og industridrivende, som blandt andre ogsaa ønsker Loven ophævet, i og for sig vil faa saa stor Fornøjelse deraf. Jeg er ikke helt sikker paa, om ikke Loven i

Øjeblikket snarere virker til at beskytte dem mod Ujævnheder i Prisbevægelserne. Men i hvert Fald, de har det Ønske, og naar Rigsdagen mener, at der foreligger et konstitutionelt Princip, saa kan Regeringen, som sagt, ikke afvise dens Krav.

Angaaende Samlingsregeringen vil jeg sige, at det ikke er mig, der har begyndt den Tale, som fører til Slutningen: Samlingsregering. Den højtærede Finansminister erklærede, at Forholdene her i Landet sandsynligvis vilde blive meget alvorlige; han saa Tingene — jeg tror, det var ham selv, der brugte dette Udtryk — i en blodrød Taage. Den højtærede Indenrigsminister har Gang paa Gang slaaet paa disse Streng. Og fra Socialdemokratiets Side har man malet med den rødeste Tjærekest for at give os Rædsel i Sindet. Jeg har taget de Herrer paa Ordet. Den højtærede Minister erklærede: vi ønskede et Samlingsministerium i sin Tid, da der var alvorlige Forhold. Han erklærede senere, at Forholdene, indtil Evropa er faldet i Leje, sandsynligvis vil blive nok saa alvorlige som under Krigen. Men naar man under de alvorlige Forhold under Krigen kunde tænke sig et Samlingsministerium, maa man jo endnu mere kunne tænke sig det under Forhold, om hvilke Ministeren selv erklærer, at de kan blive endnu mere alvorlige. Dette er dog logisk. Jeg talte i øvrigt hverken om Tillid eller Mistillid til Regeringen. Jeg talte om en ganske bestemt Ting: at Ministeriet er svagt, og jeg mener, at et svagt Ministerium er ikke egnet til at sidde i Øjeblikket. Men i øvrigt, hvis Regeringen ikke ønsker et Samlingsministerium, hvis Regeringen — jeg ved ikke, hvor megen Vægt jeg skal tillægge det — mener i den Grad at være uundværlig, som det fremgik af Regeringens Udtalelser, saa er Vejen givet. Optag endnu i Aften en Forhandling om den Lov, der foreligger fra Landstinget! Andet forlanges ikke, og da kan vi se Alvoren i Ministerens Mening.

Minister Stauning: Det ærede Medlem (Birek) fortsætter med sine personlige Bemærkninger til mig. Jeg nødes derfor til trods Formandens Henstilling om at slutte Forhandlingerne igen at sige et Par Ord.

Jeg synes ikke, at det gør det bedre, naar man har sagt en Dumhed og oven i Købet en Usandhed, saa bagefter at snakke om svigtende Hukommelse. Det ærede Medlem fremsatte, da han første Gang havde Ordet, den positive Usandhed, at jeg i en Udtalelse havde fornærmet den amerikanske Præsident. Det er ikke sket, og